

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30CoE/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116207742
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116207742.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Veroniky Poláčkovej, v exekučnej veci oprávneného: Ing. S. P., PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, L., právne zastúpeného JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou, so sídlom H. U. X, L., proti povinnej: Mgr. O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, L., právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Andrea Havelková, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 2748/28, Žilina, IČO: 36 854 956, o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloleté dieťa M. P., nar. XX.XX.XXXX a H. P., nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní oprávneného a odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 21Em/2/2016-151 zo dňa 14.10.2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 21Em/2/2016-151 zo dňa 14.10.2016 z r u š u j e a
vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že návrhom zo dňa 22.03.2016 sa otec domáhal výkonu rozhodnutia Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2015, vykonateľného dňa 07.01.2016. Exekučný súd zistil, že povinná si dobrovoľne a v plnom rozsahu neplní, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul, preto rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia, v súlade s § 376 ods. 1, 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Uviedol, že súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia, ktoré dostatočne nešpecifikoval, z výroku nie je zjavné, o výkon ktorého rozhodnutia sa jedná. Vzhľadom k tomu, že uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2015, ktorého výkon otec svojím návrhom zo dňa 22.03.2016 žiadal, bolo v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi zmenené uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk otca s maloletými deťmi, otec zotrváva na nariadení výkonu rozhodnutia, avšak v súčasnosti platného uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016. Z dôvodu, že dôvody na podanie návrhu na výkon rozhodnutia naďalej trvajú, navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že nariadi výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016.

3. Proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 21Em/2/2016-151 zo dňa 14.10.2016 podala v zákonnej lehote odvolanie aj povinná. Poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 02.11.2011, sp. zn. III. ÚS 181/2011 a uviedla, že napadnuté rozhodnutie nie je riadne a v potrebnom rozsahu odôvodnené. Súd ani neuviedol, kedy si povinná neplnila uloženú povinnosť a akým konaním naplnila toto tvrdenie otca detí. Ďalej uviedla, že predmetný exekučný titul už v súčasnosti nemôže byť predmetom výkonu rozhodnutia, nakoľko súd toto rozhodnutie v časti styku otca s maloletými

deťmi zmenil uznesením č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 02.08.2016, ktorým boli povinnosti matky zmenené. Napadnuté rozhodnutie smeruje k vykonaniu rozhodnutia, ktoré bolo zmenené, a teda je potrebné výkon práve tohto rozhodnutia, ktorý navrhoval oprávnený, zastaviť. Ďalej namietala, že súd nerešpektoval dôsledne zásadu prednosti záujmu maloletých detí pred záujmami jedného z rodičov - otca, pričom poukázala na uznesenie Ústavného súdu ČR z 24.11.2004, sp. zn. IV. ÚS 25/03, nález Ústavného súdu ČR z 13.03.2012, sp. zn. II. ÚS 3765/11 a na rozhodovaciu prax ESLP. Zároveň uviedla, že od vydania pôvodného exekučného titulu, ktorý dnes už nie je vykonateľný, došlo na strane maloletých detí k zásadným zmenám v ich správaní pri styku s otcom, odmietanie otca, silné negatívne reakcie na prítomnosť otca, preto výkonom rozhodnutia by bolo ohrozené zdravie a priaznivý vývoj maloletých detí. Pokiaľ by sa súd s návrhom na zastavenie výkonu rozhodnutia nestotožnil, navrhla odklad výkonu rozhodnutia.

4. K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná podaním zo dňa 15.11.2016, v ktorom uviedla, že skutočnosti namietané otcom voči napadnutému rozhodnutiu sú zavinené samotným otcom, ktorý súdu neoznámil zmenu rozhodnutia, preto považuje jeho odvolanie za nedôvodné. Ďalej uviedla, že styk otca s deťmi momentálne má prebiehať v zmysle súdneho rozhodnutia bez jej prítomnosti, avšak za tohto stavu nechcú deti s otcom nikam ísť, stretnutia sú pre nich traumou, preto bola nútená navštíviť s deťmi neurologičku, kde im boli predpísané lieky na upokojenie. Súčasne uviedla, že navštevovala Mgr. O., ktorej terapie mali prispieť k zlepšeniu vzťahu medzi otcom a deťmi, avšak otec tieto sedenia zakázal, opakovane slovne atakoval Mgr. O., že si nepraje, aby s jeho deťmi pracovala, na základe čoho sa i napriek vôli matky tieto stretnutia v súčasnosti nevykonávajú, čo prispieva k celkovému zhoršeniu stavu maloletých. Navrhla, aby bolo konanie o výkon rozhodnutia v tejto veci zastavené.

5. K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený podaním zo dňa 28.11.2016, v ktorom uviedol, že maloleté deti nemali a ani v súčasnosti nemajú žiadny problém tráviť so svojím otcom čas určený súdom aj bez prítomnosti matky. Práve povinná opakovane zdôrazňuje, že sa deti otca boja a nechcú s ním tráviť čas, avšak nikdy to nepreukázala. Potom, ako pracovníci centra Návrat - psychológovia a sociálni pracovníci strávili s rodinou spoločne dva dni, počas ktorých bolo oprávnenému umožnené stretnúť sa s maloletými deťmi a títo skonštatovali, že neexistuje žiadny racionálny dôvod, prečo by deti nemohli byť s otcom bez prítomnosti matky, povinná tieto stretnutia zrušila a opakovane zakázala centru Návrat poskytovať akékoľvek informácie o týchto stretnutiach. V neprospech tvrdenia povinnej, že maloleté deti sa s otcom stretávať nechcú, svedčia aj správy detskej lekárky, kolízneho opatrovníka, detských psychológov, ktoré boli predkladané do trestného spisu vedeného pre oznámenie povinnej, ktorým obvinila oprávneného z týrania blízkej osoby a zverenej osoby, v súčasnosti už odmietnutého vyšetrovateľom OR PZ Žilina. Ani jedna správa neuvádza, že by mali mať maloleté deti problém stretávať sa so svojím otcom. Povinná zároveň navrhla odklad výkonu rozhodnutia, avšak svoj návrh riadne nezdôvodnila. Na odklad výkonu rozhodnutia v tomto prípade neexistujú zákonné dôvody. Vzhľadom k tomu, že do dnešného dňa nedošlo k rešpektovaniu vykonateľného uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016 zo strany povinnej, navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že nariadi výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 13.07.2016.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaniach (§ 379 a § 380 CSP) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 9a ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov zrušil z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 218 ods. 1 veta prvá zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku.

8. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

10. Otázkou spravodlivého súdneho konania vo vzťahu k riadnemu odôvodneniu rozhodnutia a dodržiavaniu ust. § 157 ods. 2 O.s.p. (od 01.07.2016 § 220 ods. 2 CSP) riešia nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky. Napríklad v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 78/2005 zo dňa 16. marca 2005, podľa ktorého súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Ďalej odvolací súd odkazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008, podľa ktorého odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Rovnako podľa právnej vety Nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 327/2010 je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutia a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť "stanoveného postupu" - ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle tohto citovaného Nálezu Ústavného súdu SR obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva iba v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zahŕňa aj právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania, ako sú požiadavky rešpektovania zásad kontradiktórnosti alebo rovnosť zbraní, či právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, totiž vyžaduje, aby súdy založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokovanej veci.

11. Aj v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia imanentnou súčasťou práva na spravodlivé konanie, resp. práva na súdnu ochranu, pričom rozhodnutia označených súdnych orgánov sú pre všeobecné súdy záväzné, pokiaľ sa týkajú základných práv a slobôd (§ 93 CSP). „Právo na súd“ medzi takéto práva jednoznačne patrí. Rozhodnutie súdu musí dať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci. Iba také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré zodpovedá týmto požiadavkám, možno považovať za adekvátne a zodpovedajúce základnému právu účastníka konania na spravodlivý proces.

12. Nadväzne možno konštatovať, že pokiaľ súd neodôvodní svoje rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, porušuje tak právo na spravodlivý proces. Právo podať odvolanie môže účastník vo svojej veci uplatniť len v takom prípade, pokiaľ rozhodnutie, ktoré odvolaním napáda, obsahuje určité, zrozumiteľné a jasné dôvody, prečo súd vo veci tak rozhodol. Pokiaľ v rozhodnutí súdu nie sú dodržané náležitosti obsahu súdneho rozhodnutia, a to najmä z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia súdu, nemá účastník konania možnosť, aby uplatnil svoje procesné právo podať odvolanie, a preto platí, že postupom súdu (nedostatok dôvodov rozhodnutia) došlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces. Hoci nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je výslovným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 389 CSP), je možné túto vadu podradiť pod porušenie práva na spravodlivý proces, čo je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Z vyššie uvedeného odvolací súd teda primárne skúmal, či má spôsobilý predmet preskúmania, a to súdne rozhodnutie súdu prvej inštancie s náležitosťami podľa § 218 ods. 1 a § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia konštatuje, že rozhodnutie nemá všetky atribúty vyplývajúce z uvedených. Výrok rozhodnutia je jeho základnou a najdôležitejšou časťou a musí byť formulovaný jasne, stručne, výstižne a zrozumiteľne, teda musí rešpektovať požiadavky potenciálnej materiálnej vykonateľnosti tohto rozhodnutia, keďže pre strany, ich právnych nástupcov, prípadne aj iné osoby je záväzný výrok právoplatného rozhodnutia. V danom prípade však z výroku napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, výkon ktorého rozhodnutia súd prvej inštancie nariadil, a z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie je nevykonateľné.

14. Pritom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený sa návrhom zo dňa 22.03.2016 domáhal výkonu rozhodnutia Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2015 vykonateľného dňa 07.01.2016. Oprávnený sa domáhal výkonu predmetného rozhodnutia, a to nariadením odňatia maloletých detí matke v hodinách určených pre styk maloletých detí s oprávneným a ich odovzdaním na vymedzený čas oprávnenému. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2015, ktorého výkonu sa oprávnený návrhom zo dňa 22.03.2016 domáhal, bol uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/8/2016-271 zo dňa 23.02.2016 v časti týkajúcej sa styku otca s maloletými zmenený tak, že matka je oprávnená byť prítomná pri stretnutí otca s maloletými deťmi po celú dobu trvania stretnutia, a to v období od vykonateľnosti rozhodnutia do 30.06.2016. S účinnosťou od 01.07.2016 je otec maloletých detí oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi v dočasne určenom rozsahu bez prítomnosti matky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.03.2016. Odvolací súd mal ďalej z obsahu spisu preukázané, že uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-655 zo dňa 17.07.2016, vykonateľným dňa 02.08.2016, ktoré povinná pripojila k odvolaniu, bolo uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 9P/111/2015-118 zo dňa 30.12.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/8/2016-271 zo dňa 23.02.2016 (exekučný titul), v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi zmenené tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň v sobotu od 10,00 hod. do 18,00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 10,00 hod. do 18,00 hod. Matka je oprávnená byť prítomná pri stretnutí otca s maloletými deťmi po celú dobu trvania stretnutia, a to v období od vykonateľnosti tohto rozhodnutia do 30.09.2016. S účinnosťou od 01.10.2016 sa styk uskutoční bez prítomnosti matky. Nie je teda zrejmé, výkon ktorého uznesenia ako exekučného titulu bol napadnutým rozhodnutím nariadený.

15. Okrem toho na to, aby mohol vyhodnotiť odvolacie dôvody oprávneného a povinnej, obsiahnuté v podaných odvolaniach, musí mu byť známy právny postoj, závery súdu prvej inštancie, ktoré sa vyjadrujú v odôvodnení rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia však v danom prípade nie je zrejmé, z akých dôvodov exekučný súd nariadil výkon rozhodnutia, keď neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, dôkazy, z ktorých vychádzal a akými právnymi úvahami sa riadil. V odôvodnení rozhodnutia nestačí uviesť len právnu normu, ktorú na daný skutkový základ veci súd prvej inštancie aplikoval a len samotné všeobecné konštatovanie, že povinná si dobrovoľne a v plnom rozsahu neplní, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul, bez uvedenia listinných, prípadne iných dôkazov a bez ich zhodnotenia, je nedostačujúce. Z dôvodu absencie potrebného rozsahu odôvodnenia preto odvolací súd nemal spôsobilý predmet odvolacieho konania.

16. Odvolací súd tiež poukazuje na nesprávne poučenie, keď súd prvej inštancie účastníkov konania poučil o odvolacích dôvodoch v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je však upravený osobitne v zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, podľa § 377 ods. 2 citovaného zákona odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

17. Z vyššie uvedených dôvodov bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušené a podľa § 391 ods. 1 CSP mu bola vec vrátená na ďalšie konanie.

18. V ďalšom konaní exekučný súd opätovne rozhodne o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, súčasne svoje rozhodnutie aj náležite zdôvodní a účastníkov správne poučí o dôvodoch na podanie odvolania.

19. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Žiline, dňa 06. februára 2017

JUDr. Jana Martinčeková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Miriama Talapková